

тѣ мѡ като го попыталъ, какъ си? азъ
реклъ, побратиме, отъ добрини ѡмирамъ.

Не сж за вѣрваніе челоуѣцы-тѣ кон-то
всакога за хатъръ хортѡватъ.

ДЪРВАРЬ И МЕРКУРІЙ.

Като сѣчалъ нѣкой дърва край рѣкж,
отарвалъ си брадъж-тж, наскърбенъ отъ това,
сѣдналъ край рѣкж-тж и ѡ-ж оплаквалъ. Мер-
курій като разкѣралъ това, смилалъ сж за
челоуѣка, гѡрналъ сж въ рѣкж-тж, извадилъ
златъ брадъж, и го попыталъ, таа ли е что
си изгѣнилъ? не е отговорилъ дърварь-тж.
Пако потѣнжалъ, и изнесълъ сребрънж. Дър-
варь-тж отговорилъ: и таа не е моѡ. Третій
пжть сж скривалъ въ водъж-тж Меркурій, и из-
вадилъ сжщж-тж мѡ брадъж. Той като ѡ-ж
видѣлъ това е, рекълъ, моѡ-та. Меркурій ка-
то го възлюбилъ за правдъж-тж мѡ, пода-
рилъ мѡ и тры-тѣ. А той, като си трѣгнжалъ,
разказалъ какъво мѡ сж е слѡчило на сички-